

DYLAN THOMAS

ΚΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕ ΘΑ΄ ΧΕΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Κι ο θάνατος δεν θα΄ χει εξουσία.

Γυμνοί οι νεκροί θα ενωθούν

με τον άνθρωπο του ανέμου στα δυτικά του φεγγαριού –

Σαν ασπρίσουν τα οστά και γίνουν στάχτη

αστέρια θα΄ χουν σ'αγκώνα και πόδι –

Αν τρελαθούν θα γιάνουν,

αν βυθιστούν στη θάλασσα θα φανούν και πάλι –

Αν οι εραστές χαθούν η αγάπη θα μείνει –

Κι ο θάνατος δε θα΄ χει εξουσία.

Κι ο θάνατος δε θα΄ χει εξουσία.

Όσους οι θαλάσσιες δίνες

σκεπάζουν βαθιά, δε θα χαθούν –

Ας στρίβουν οι τροχαλίες, ας υποχωρούν οι κλειδώσεις,

δεμένοι στον τροχό ας είναι, δε θα ραγίσουν –

Κι ο θάνατος δε θα΄ χει εξουσία.

Κι ο θάνατος δε θα΄ χει εξουσία.

Ας μην κρώζουν γλάροι στ' αυτιά τους,

κύματα ας μη χτυπάνε τις όχθες τους –

Εκεί όπου ένα λουλούδι φύτρωνε ας μην υπάρχει πια καρπός

να σηκώσει κεφάλι στα βρόχινα χτυπήματα –

Ας είναι τρελοί, νεκροί σαν πρόκες.

Όμως να, τα ίχνη τους σφυριές από μαργαρίτες –

Ορμούν στον ήλιο μέχρι ο ήλιος να σπάσει.

Κι ο θάνατος δε θα' χει εξουσία.

Μετάφραση: Σάββας Στρούμπος